

# FOTOGRAFI

fotografi.no • Nr 6-12 kr 90. SEK kr 90

*Fascinert av byen:*  
**Peter Bialobrzeski**

*Det store fargespranget:*  
**William Ropp**

*Gigantmotet:*  
**William Klein /  
Daido Moryama**

*«Brev fra Mongolia»*  
**Tonje Bøe Birkeland**

**TESTER:**  
**Leica M Monochrom**  
**Leica X2 kompaktkamera**  
**Canon EOS 650D**

**Tema: LYS**  
Photokina nyheter



# WILLIAM ROPP

## *Det utrolige fargespranget*

Den franske fotografen William Ropp har arbeidet med svart/hvitt bilder i 30 år. Portrettene og aktbildene hans er lett gjenkjennelige med sin høyst personlige stil. Dessuten viser bildene et suverent teknisk mesterskap - både bak kameraet, og i mørkerommet. Det var ingen tvil - svart/hvitt var Ropps ideelle uttrykk. Da han for en tid tilbake – høyst overraskende – gikk over til å fotografere i farger, var det mange som mente han sto i fare for å miste retningen i sitt kunstneriske arbeid.

En ting har han imidlertid ikke gitt slipp på. Mennesket og ansiktet er fremdeles hans fremste interesseområde. Når du ser Ropps svart/hvitt bilder oppdager du raskt at han bruker mediet på sin helt spesielle måte. Han er en mester i å benytte toneomfanget til å skape helt spesielle stemninger. Bildene er tydelig rykket ut av virkelighetens verden, der vi gjennom modellene ser inn i drømmen og mysteriet. De har en tiltrekningskraft som engasjerer øyeblikkelig.

### **Ropp overrasker**

Da Ropp tok spranget over til farger trodde vi at fargene ville kaste et gretl lys på hans visjoner og hans poesi. Det var for eksempel tilfellet med Ansel Adams som prøvde seg på farger (testet film for Kodak), men som ikke kom i nærheten av kraften i svart/hvitt bildene sine. Men Ropp overrasker oss. Fargebildene hans, der fargen nærmest komprimeres, har mye av den samme fantastiske poesien vi ser i svart/hvitt bildene hans.

### **Ikke trivielle**

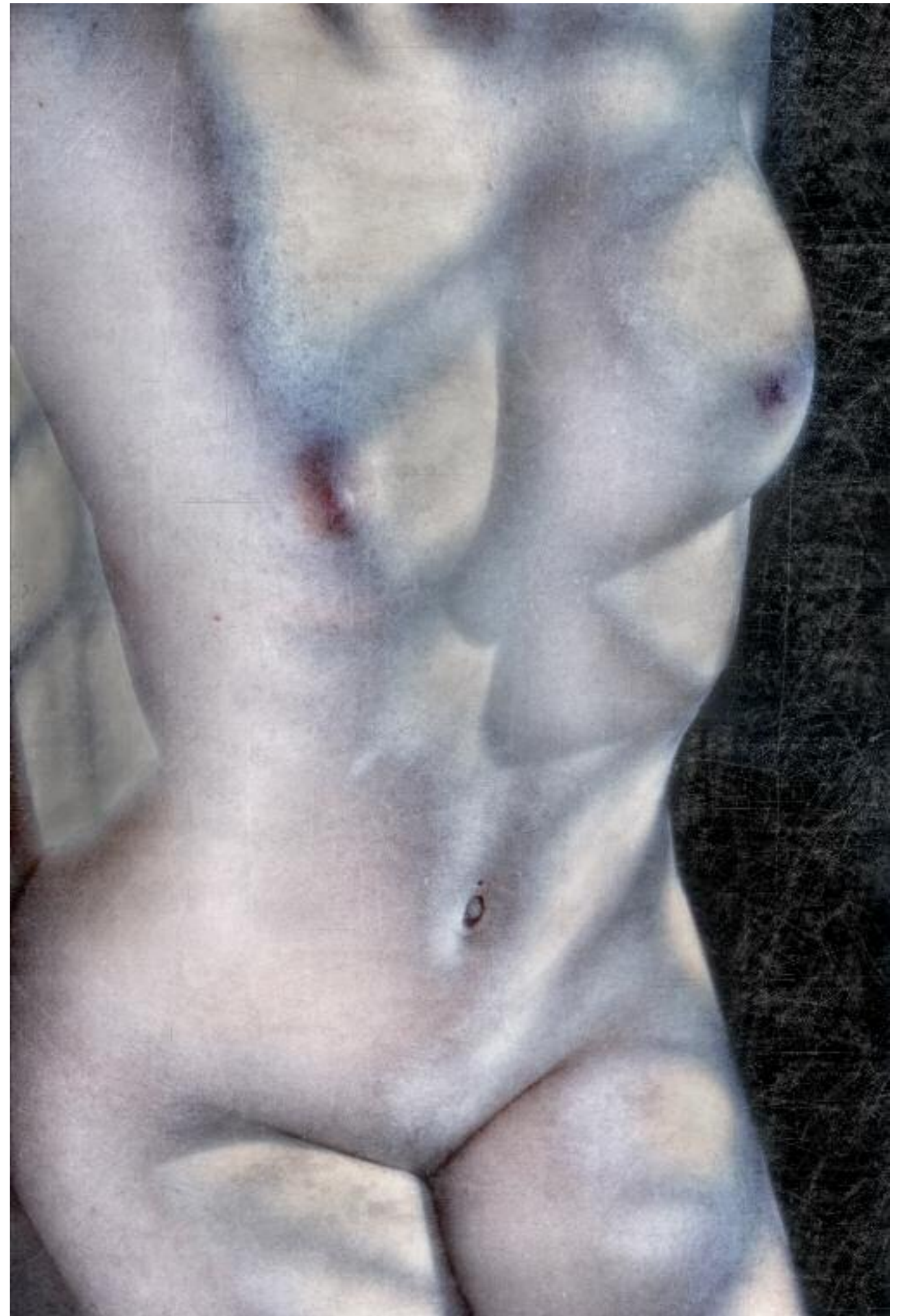
I Ropps seneste bok "Faces" skriver Géraldine Schrepfer at "Ropps nye bilder ikke bærer preg av verken realisme eller trivialiteter. Bokens bilder er ikke egentlige portretter – selv om de er statiske. Det er tidvis frontale poseringer satt mot en nøytral monokrom bakgrunn. Den sparsomme settingen minner oss om fotoboks-fotografi – portrettets mest informative og realistiske sjanger". Ropps portretter har verken perspektiv eller rommets dybde, men vi tenker oss likevel at det er der.

### **Det introspektive portrettet**

Ropps portretter i farger viser oss mennesker som knapt uttrykker menneskelige følelser. De åpner isteden døren til det introspektive, det drømmende og den indre reisen. Det visjonære er et helt sentralt tema som går igjen i hele William Ropps kunstnerskap. I fargebildene kommer dette nesten enda tydeligere til uttrykk. Men - og det er slett ingen motsetning her - fargen gir mer virkelighet og stofflighet til hans modeller. Det er dette som er spennende i Ropps nye arbeid, bildene viser selve krysningpunktet mellom det trivielle og det indre mysteriet. Det som slår meg mest er den utrolige fine øyekontakten mellom fotograf og modell – som så overbevisende overføres til oss. Blikk som samtidig både ser rett på oss - og inn i drømmens og fantasiens reiser.

*T.H.*









WILLIAM ROPP